

da se bo ravno ta dan t. j. 10. avgusta v Magnani na Laškem, kjer počiva sv. Filumena, na njenem oltarju sv. meša služila za srečen konec našega podvzetja, zakaj veliko delo je to, ker ne pripravlja se hiša za človeka, ampak za Boga samega. — »Blaženi, ki bodo Tebe zidali, Jeruzalem mesto Božje!« — Tako je zaklical pobožni Tobija, ko je v čudoviti krasoti in bliščobi v duhu gledal spet sezidano Jeruzalemsko mesto in njegov tempelj. Nam sicer pribodnjost cerkve Matere Milosti ni odkrita, vendar smemo zaupati, da bode preblazena devica Marija, Mati Milosti, velike milosti delila posebno tistim, naj so se živi ali že pokojni, ki so s svojo pobožno molitvijo in milodari pripomogli, da se njena cerkev srečno dokonča. Daj mili Bog, da bi se preoše besede pobožnega Tobija nad vsemi našimi dobrotniki izpolnile in bi mi smeli zaklicati: Blaženi bodo, ki bodo Tebe zidali, cerkev Matere Milosti v Mariboru!

Vse po Mariji! Vse z Marijo!

Vse v Mariji! Vse za Marijo!

Boldogasszony na Ogerskem, 2. avg. 1893.

P. Kalist Heric iz reda sv. Frančiška.

Gospodarske stvari.

Pomanjkanju krme, kako se opomore?

Dandanes je pač že malo gospodarjev, ki bi se ne pritoževali, da pomanjkuje krme. Vsak se že boji zime in prve spomladi v svesti, da ne bo izhajal za svojo živino. Moral si bo krme še le tedaj dokupiti, kadar mu je zmanjka, ali par glav iz hleva oddati, če noče, da bi žival stradala in se preveč poslabšala. A ne kaže ni eno, ni drugo. Brž ko je pomanjkanja krme pred pragom, poskoči hitro cena, če se hočeš z njo preskrbeti. Da bi se hlev zavoljo pomanjkanja krme spraznil, to tudi ne kaže in tega tudi ne bo treba, če gospodar o pravem času pomisli na zimo. Ni ne brez najmanjše važnosti vprašanje, kako bi se prišlo v okom takim in enakim zadregam. Če pa kmetovalec le malo pomisli, uvidel bo, da se že da krma o pravem času in v obili meri pripraviti. Posebno letos, ko se kaže, da bo slaba s krmo, naj bi se ravnal vsak gospodar po znanih načelih, za katera pa se le tako redko mara:

1. Štedi s krmo vedno in povsod.
2. Štedi posebno krmo za zimo ter polagaj, dokler mogoče, z zelenjem in pazi, da se ti dobro ohrani.
3. Preskrbi se s krmo, dokler še cena ni previsoka.

Pred vsem drugim važno je prvo načelo za gospodarje vsake vrste. A s krmo štediti ni živini krmo pritrjavati. Kdor le na to pazi, da se kar nič od krme ne pogubi in sicer brez haska na ta ali oni način, bode pritržil, da tudi manje krme pametno in pazljivo porabljenega toliko izda, kakor večji kupi, ako se ni pazljivo polagalo, ampak se krma raztrosila po hlevu in na potu iz polja.

Pa čemu bi to kmetovalcu razlagal, da naj pri krmljenju pazi tudi na najmanjše stvari? Ker je že navada taka, da se nabašejo jasli, da so zvrhane, seveda dokler je zelene krme v obili meri. Kaj pa bo s krmo? Nekaj je bode seveda živina spravila, precejšnji del pa je bode po tleh raztrošene, ki pride seveda takoj med steljo in v gnoj, ne da bi se prej prišla v želodec živalij in ji kaj koristila. A tudi v jaslih ostane veliko krme, ki se tudi ne porabi, kakor bi se imela. Hlapec ali dekla ne čaka dolgo, ampak pomeče še to krmo živini pod nogo. Ali pa ni to največja potrata! To so le malen-

kosti, bo ta ali oni porekel; a to niso malenkosti. Ko bi kmet malo premislil ali preračunal, koliko izvrstne krme se v celem času krmljenja z zelenjem na ta način potratil, bi se pač začudil.

Pa tudi s premlado travo ali deteljo krmiti je ne-spametno, ker se take klaje veliko več porabi, kakor če je dorasla. Mleka ne bo v večji meri, ne boljše kakovosti, če mlado krmo polagaš. Najboljše seveda kmet stori, če prideva zeleni krmi nekaj slame. S tem prihrani si precej sena ali detelje za suho, a mleko ne trpi nobene škode radi pridejane rezanice. Lahko rečeno, težje storjeno! Hlapec in dekla bi le rajši krmila samo zeleno travo in deteljo, kakor se prinese iz njive. Že to ni prav, če se detelja ali celo dolga trava cela namaši v jasje, ker jo živina, otepajoč se za muhami, tem ložje raznaša. Pa gospodar mora skrbeti, da mu družina ne potratil preveč klaje. Zatrti naj se torej poslom, da ne štedijo preveč slame za zimo, temveč da jo pridno med zelenje mešajo.

Opomniti je tudi, da slama nikakor ni najboljša stelja, ker se le slab gnoj dobi; več je torej hasna, če se živini polaga. (Konec prih.)

Sejmovi. Dne 4. avgusta v Šentilji pri Gradiču; pri Sv. Petru pod Sv. Gorami. Dne 5. avgusta v Loki, na Ptuj. Dne 7. avgusta pri Novi cerkvi. Dne 10. avgusta v Celji, v Lučanah, v Podčetrku, pri Sv. Lovrenci na Dravskem polju, v Radgoni in v Slov. Gradci.

Dopisi.

Iz Maribora. (Dijaška kuhinja.) Za ponedeljek, dne 17. julija t. l. bil je sklican občni zbor dijaške kuhinje v čitalnične prostore. Prišlo je pa premalo udov in zato se je moral napovedani občni zbor na osem dni pozneje, t. j. na pretečeni ponedeljek sklicati. Pa tudi takrat se ni posebno veliko prijateljev zbralo. Zanimivemu poročilu g. predsednika povzamemo, da je društvo hranilo 46 dijakov — četvero iz c. kr. učiteljskega — druge iz c. kr. gimnazije. Devet jih je hodilo obedovat vsaki dan, dva po eden, šest po dva, ostali pa po tri ali več dni, tako, da je bila miza dijaške kuhinje vsaki dan povprek za 25 dijakov pokrita. Izdalo je društvo 916 gl. 23 kr. in še ostaja za prvo nujno silo 45 gl. 39 kr. V kratkih potezah na to g. predsednik slika budo marsikaterega vrlega, pridnega, nadarjenega mladeniča, ki bi zaslužil izdatno podporo od dijaške kuhinje. Zato je prošeni vsak rodoljub in vsak, kdor ljubi našo mladino, naj položi svoj dar, veliki ali mali, na mizo »dijaške kuhinje« — sprejeli bomo pa s hvaležnim sreem vse, s čemer zamoremo stradajoči mladini pomagati — denar, žito, krompir, maslo itd. — Le vrlo donašajte, rodoljubni Slovenci in vse bomo obrnili v prid naše mladine! Pri sledeči volitvi bili so voljeni v odbor gg. kanonik dr. Križanič, kanonik dr. Pajek, ravnatelj in profesor bogoslovja, dr. Mlakar, magister Feliks Ferik, dvetnik dr. Jernej Glančnik, knezoškofijski tajnik Majcen in stolni kaplan Kavčič. Odbor si je na to izvolil g. kanonika dr. Križaniča zopet svojim predsednikom, g. magistrata Feliksa Ferika, podpredsednikom, g. ravnatelja in prof. dr. Mlakarja, denarničarjem in g. Majcena, tajnikom.

Iz Čadrama. (Prošnja.) Kakor je že mnogim znano, ustanovili smo v Čadramu »bralno in gospodarsko društvo«, »Sloga« po imenu. Pravila povzeta so iz pravil društva »Kmetovalec« v Gotovljah, katera nam je na našo prošnjo društvo poslalo. Bodi mu na tem mestu izrečena najtoplejša zahvala! Zato imamo tudi